

Kallelsen – Daglig återblick

Välkomna i Herrens namn. Jag kommer med hans välsignelser till er, mina vänner.

Det är verkligen mycket få människor som inte har någon tro på Gud alls. Nästan alla har åtminstone en svag tro på en högre intelligens, på en överlägsen visdom som skapade detta universum. Mycket få människor vet dock hur man logiskt fortsätter från den utgångspunkten. De begränsar Gud hela tiden.

Det finns många av er som erkänner Guds existens. Gud eller denna högre intelligens – eller vad man nu väljer att kalla det – är förstås en och samma. Ändå tror ni inte att det skulle kunna vara möjligt i denna underbara skapelse för en individ med högre intelligens än vad människor har, att manifesteras sig för er genom ett mänskligt instrument, om förberedelser görs och vissa förutsättningar uppfylls. Detta tycker ni är otroligt. Detta är något som ni inte kan tro på. Men varför inte, mina vänner? Varför är det så svårt att tro på? Det är sannerligen inte otänkbart att det borde finnas varelser med högre intelligens, större visdom, utrustade med mer kärlek än människor! Om så är fallet, borde det vara möjligt att kommunicera med dem.

För hundra år sedan hade det förefallit omöjligt för er att en maskin kunde flyga i himlen eller att man kunde vrida på en knapp och höra musik som spelas hundratals mil bort eller att man kunde vrida på en knapp och se bilder. Ofta, för att vissa personer som ni litar på förklarar att något är möjligt och vetenskapligt, håller ni med även om ni själva aldrig har upplevt det. Varför tror ni då fortfarande någonstans i bakhuvudet, när en kommunikation med Guds andevärld visar sig för er, att det är omöjligt, att det måste vara om inte ett knep, så en illusion, mediets undermedvetande eller något liknande? Är det rimligt, mina vänner? Om så många andra häpnadsväckande saker är möjliga i denna er värld, varför skulle det inte vara lika möjligt att Gud sänder er sina sanningens budbärare för ert bästa? Det är i sig inte mer häpnadsväckande än så många andra saker som ni frivilligt har accepterat.

Vidare finns det ett antal personer som vet och erkänner att en kommunikation med andra sidan är möjlig. De har upplevt det; de har inte ett uns av tvivel kring det. Ändå förnekar de att det är möjligt att ha en sådan kommunikation med högre väsen än de själva. Detta är ännu mer orimligt!

Även om det är helt sant att en kommunikation med gudomliga andar är betydligt svårare att uppnå, vilket är som det ska vara, är det mycket ologiskt att tro att det är omöjligt. Om Gud har skapat en möjlighet att kommunicera med människor på andra sidan, måste han också ha gett er medlen för att kommunicera med högre sfärer varifrån ni kan ta emot undervisning som främjar er andligt och för er närmare Gud.

Mina vänner, en kommunikation med gudomliga sfärer är alltså möjlig; den har alltid funnits och kommer alltid att finnas. Hur ofta den inträffar beror helt och hållet på människorna, om de uppfyller de nödvändiga förutsättningarna eller inte. Jag har ibland nämnt vilka dessa förutsättningar är och kan nämna dem igen längre fram. De av er som är allvarligt intresserade kan dock ta reda på medialitetens mekanismer, vad som är nödvändigt för att kommunicera med gudomliga sfärer, vad som är skillnaden mellan en sådan tillräddlig kommunikation och kommunikationen med jordbundna och vilseledda andar och hur man kan avgöra den här skillnaden. De av er som verkligen vill bilda sig en omdömesgill uppfattning är i själva verket skyldiga att ta reda på det, annars har man ingen rätt att säga, inte ens till sig själv, att allt detta är omöjligt.

Det finns många människor som är kallade. Gud kallar på dem. Om den här kallelsen når fram eller inte, beror på en persons andliga utveckling. Det finns givetvis många, många människor som lever på jorden som inte har upplevt en sådan kallelse. De befinner sig fortfarande i sin andliga barndom och en sådan kallelse skulle vara meningslös för dem. De har ännu inte uppnått den styrka och utveckling som krävs för att följa den; Gud väntar därför tills de har uppnått tillräcklig mognad under sina olika inkarnationer, där de samlar erfarenhet och visdom och utvecklas andligt, steg för steg. Men vid någon tidpunkt måste kallelsen nå fram och jag dristar mig till att säga att alla ni, mina vänner, har blivit kallade.

Hur känner man den här kallelsen, kanske ni undrar. Som jag har sagt flera gånger så består människan av två naturer: det högre och det lägre jaget, som står i konflikt med varandra. Det högre jaget registrerar kallelsen och knuffar personen i en viss riktning som det medvetna jaget inte omedelbart kan tolka. Det medvetna jaget känner bara en viss längtan, ett visst missnöje med det nuvarande livet, även när alla jordiska plikter uppfylls efter bästa förmåga. Likväl finns det en viss röst inom dig, ett visst tryck; det verkar som om du knuffades i någon okänd riktning, du vet inte riktigt vart och varför. Du kommer så småningom att få reda på det, förutsatt att du inte kämpar emot det och inte ger efter för ditt lägre jag.

Om inte det lägre jaget också vore levande i er, skulle det vara relativt lätt att följa kallelsen. Men ditt lägre jag vill inte göra några ansträngningar, det vill inte ha någon förändring och det håller dig tillbaka och förser dig med många ursäkter för att inte följa ditt högre jag. Ursäkterna är

mångfaldiga. Vissa är helt uppenbara, såsom ”Jag har inte tid”. Eller också tar de sig uttryck i form av tvivel. Allt detta utgör rationaliseringar, men när du inte har erfarenheten att särskilja och avlägsna dina masker, tror du på förevändningarna och illusionerna om dig själv, rösten från ditt lägre jag, för att du vill tro på dessa rationaliseringar; det är så mycket lättare att göra det. Men tills denna kamp är framgångsrikt vunnen, en gång för alla, kommer man inte att uppnå frid – aldrig, mina vänner! Kallelsen blir starkare och starkare allteftersom du fortsätter, och ju mer du står emot den, desto mer missnöjd måste du bli med ditt liv. Ju mer Gud kan förvänta sig av dig på grund av din grundläggande andliga utveckling, desto mer missnöjd måste du vara om du inte följer den här kallelsen.

Gång på gång har frågan ställts varför det finns så många människor som är underlägsna andra och ändå mycket lyckligare. Detta ser ut att vara en orättvisa. Varför är det så? Det är för att mindre kan förväntas av ett barn i en lägre klass än av ett barn i en högre klass. Om man inte lever i överensstämmelse med sin utveckling, kommer man att bli missnöjd med sitt yttre liv såväl som med sitt inre liv.

Nu när ni har förstått hur kallelsen känns, ska jag förklara vad som följer med den och vad som förväntas av er. Ert lägre jag har vissa föreställningar om den. Om det inte hade det, skulle det inte kämpa emot den. Vad önskar då Gud av dig när han kallar på dig? Han förväntar sig inte att du ska vara en martyr eller att du ska uppfylla kolossala uppgifter; även om han förväntar sig det senare från några av er, förväntar han sig inte det från de flesta av er. Man kan uppfylla hans vilja i det tysta och ingen behöver veta om det. Vem är den som kan säga vad som är en stor uppgift och vad som är en liten uppgift? Bara för att du är känd och i rampljuset betyder inte det nödvändigtvis att din uppgift är större än att arbeta andligt i ensamhet utan att någon vet om det. Vad Gud önskar av var och en av er, som det första steget och den nödvändiga förutsättningen innan man kan ge till andra, är att du utvecklar, renar och lär känna dig själv. Det är att riva ner dina masker, riva bort alla självbedrägerier om dig själv och dina inre eller yttre motiv. Gud förväntar sig detta av er.

Den som inte är helt lycklig och harmonisk kan sannfärdigt tillkännage: ”Jag har inte helt följt Guds kallelse.” Hur lycklig är du? Hur välbalanserad är du? Hur harmonisk är du ”inuti”? Utåt sett kan du ha problem, men om du verkligen är på den rätta vägen och uppfyller Guds vilja för dig, oavsett vilka dina yttre svårigheter kan vara, kommer du att vara lycklig. Detta bör vara er mätare och indikation på var ni står och hur mycket ni uppfyller, mina vänner. Jag vill att var och en av er, när ni går hem i kväll, frågar er själva: ”Hur lycklig är jag? Hur nöjd är jag med mitt liv och med mig själv?” Fundera på det. Om du känner någon disharmoni eller något missnöje, vet du svaret.

Om du verkligen vill följa kallelsen, så kan du. Säg inte: ”Jag vet inte hur eller vart man ska vända sig. Jag kan inte göra det ensam.” Du kan givetvis inte göra det ensam. Men först måste du verkligen vilja göra det; först måste du bestämma dig för det klart och ovillkorligt, då kommer Gud att vägleda dig vart än du behöver gå och genom vilka medel som än kan vara bäst för dig så att du får den nödvändiga hjälpen utifrån, så att du kan utveckla dig själv i ditt inre i den högsta grad som kan förväntas av dig.

Det räcker inte att du lever ett anständigt liv och är en så kallad etisk person som inte skadar andra och som inte bryter mot jordiska lagar. Detta kan vara tillräckligt för en person som är en yngre själ, men inte för någon av er, mina vänner. Prova därför dig själv och svara på frågan: Hur mycket vill jag egentligen följa kallelsen, även om det innebär att jag måste använda viljekraft, ansträngning, tålamod – och kanske utstå en viss smärta?

Att få självisikt och avlägsna masker är alltid smärtsamt under processen, även om det är en stor lättnad efteråt – en lättnad som ger en helt ny ro i själen när det inledande motståndet väl har övervunnits. Du behöver alltså inse att du först måste slåss mot ditt lägre jag; du behöver ta din medvetna viljekraft i anspråk för att erövra ditt lägre jag. Kombinerat med ditt högre jag, måste ditt viljestyrande medvetande vinna. Men var inte ytlig med detta. Prova dig själv om och om igen vad gäller hur uppriktig, hur djup din önskan är att göra Guds vilja. Hur mycket är du villig att offra? Det du behöver offra kan vara bekvämlighet, självbedrägeri, själviskhet, att hålla fast vid olika brister och svagheter. Hur mycket är du villig att ge upp allt detta?

Den här uppoffringen kommer först att se ut att vara enorm, men bara medan du befinner dig i striden. Efteråt kommer insikten om att du har befriat dig från bördor och kedjor som var direkt ansvariga för ditt olyckliga tillstånd. Efteråt kommer du utan en skugga av tvivel att inse att Guds vilja för dig inte innebär att man offrar något, för det ger dig lycka på varje plan av din tillvaro: fysiskt, mentalt, emotionellt och andligt. Men så länge man i verkligen inte har vunnit den här segern, kommer beslutet och dess konsekvenser för dig att tyckas kräva en uppoffring – och detta är också vad Gud önskar av dig. Det finns en anledning till att han inte förverkligar allt detta för er innan, utan först efteråt. Med andra ord, tills du helt har bestämt dig för att göra Guds vilja, oavsett vad detta kan innebära, och tills du har gjort ditt lägre jag undergivet – och detta kan göras om du tränger igenom din viljekraft in i alla medvetandelager – bör du inte ens försöka tänka på vad du ska göra eller vad de praktiska konsekvenserna av ditt beslut kommer att bli. Vad som följer kommer att visa sig för dig genom vägledning, genom inspiration. Oroa er inte över det nu.

Först behöver marken förberedas och grunden läggas genom den här initiala kampen inom dig som gör att du kan fatta det stora beslutet. Först då kan du ta dig förbi den första tröskeln på vägen till Gud. Men denna kamp kan inte vinnas på en dag. Det är ibland en hård kamp och ni bör veta

vad ni ger er in på när ni går in i den. Jag kan dock lova er, mina vänner, att om ni har nått stadiet där man kan säga ”Jag vill följa kallelsen till hundra procent”, har ni vunnit den viktigaste och svåraste av alla strider och ingenting som följer på denna väg kan jämföras med den. Du kommer att kliva ut ur den här striden inte bara segerrik, utan också mycket starkare än du var tidigare och också, naturligtvis, som en något lyckligare person. Du kommer inte att vara helt samma person som du var innan du gick in i den här striden. Och då hjälper Gud dig vidare med att ta nästa steg. Detta kan ni tryggt tro på. Be Gud om styrkan att vinna striden.

Allt ni behöver göra är att tänka på att be Gud om hans hjälp. Många uttalar underbara böner med vackra och poetiska ord, men de tänker sällan på att be om hjälp med sina omedelbara andliga problem. Detta är ett stort misstag, för det finns även andliga lagar som styr den här saken. Om ni ber om hjälp, kan ni ta emot den, särskilt den slags hjälp som jag har nämnt.

Ni förväntas vända er till Gud med era svårigheter. Om du verkligen vill ha hjälp med hela ditt hjärta och ber Gud om den, svarar han dig. Jag kan lova det. Den enda frågan som kvarstår är hur uppriktigt du verkligen vill ha den? Hur mycket finns ännu kvar av ditt lägre jag som har tillräcklig makt att dra dig i motsatt riktning? Så länge du inte ser och möter detta och inte vill inse dess betydelse, kan du inte vinna och din bön får inte den önskade effekten eftersom den är halvhjärtad och full av reservationer. Jag ger er dessa ord så att ni vet hur ni ska kunna vinna er kamp och följa er kallelse. Bara då kommer ni att finna den frid och harmoni i uppfyllelsen som ni längtar efter – alla ni.

Alla vet att själviskhet är fel. På samma sätt vet alla att det är rätt att ge till sina bröder och systrar. Det stämmer överens med den gudomliga lagen och det gör att man blir lycklig. Det finns dock många olika sätt att ge. För många människor är den enklaste utvägen, om jag får säga så, att ge ekonomiskt. Det gör minst ont och det innebär den minsta uppoffringen. Alla vet, å andra sidan, att den allra största gåvan är att ge kärlek. Och var och en av er ber om ingenting bättre än att kunna ge kärlek. Men hur många av er säger inte: ”Om jag bara visste hur! Jag är oförmögen att älska så mycket som jag vill älska.” Om detta är hur man känner, mina kära vänner, är själen sjuk på något sätt och den behöver botas.

Man kan inte åstadkomma denna bot ensam, men Gud hjälper er. Om alla era inre strömmar skulle flöda i överensstämmelse med den gudomliga lagen, skulle ni utan tvivel kunna älska. Vart och ett av era fel och tillkortakommanden utgör ett direkt hinder för att kärleken ska veckla ut sig. När jag säger veckla ut sig, menar jag att kärleken som ni vill ge redan finns inom er. Den kan inte fås utifrån. Den finns inom er, men den är täckt av ett hindrande lager som förhindrar er kärlek att lysa igenom, att manifesteras sig. Dessa lager utgör, som jag nämnde, era brister, era rädslor och er okunnighet om andliga lagar. Dessa lager måste försvinna och detta kan endast åstadkommas

genom ditt mycket personliga och seriösa bemödande. Detta är vägen till Gud. Detta är vad det innebär att följa kallelsen.

Var och en av era brister utgör ett direkt eller indirekt hinder för kärlek. Man kan aldrig lära sig kärlek genom att tvinga sig själv, utan kärlek kommer att växa och utvecklas som en organisk följd av din egen rening. En av de bästa meditationerna är att begrunda: ”Vilka är mina brister? Och hur skulle mina brister möjligen kunna hindra att kärleken som uppenbarligen finns dold inom mig manifesteras?” Jag utmanar var och en av er att ta fram ett personligt exempel för mig, för först kan ni tro att ett antal av era brister inte skulle kunna ha någon betydelse alls för att kärleken ska veckla ut sig, och ändå är det så!

Det finns samtidigt en underbar och direkt väg till att älska, förutom den indirekta som just nämndes. Båda bör följas samtidigt för att främja att kärleken växer inom er. Om ni kan få er att lära er att göra det som jag ska berätta för er nu, får ni ett kraftfullt vapen för att bota er själva från de sjuka strömmarna i själen och ni kommer att veckla ut kärleken inom er.

Varje levande individ har den förståeliga tendensen att vilja verka överlägsen andra. Man döljer sina fel, man döljer sina brister och man vill visa sin bästa sida. Ni sukter alla efter beundran, acceptans och kärlek. Ni tror att kärleken ges till er när ni visar er bästa sida. Och samtidigt vet ni alla att om man vill få kärlek, måste man först ge den. Att imponera på andra människor, oavsett om man gör det medvetet eller inte, är inte att ge kärlek. Du ger å andra sidan obestridligen kärlek i den djupaste bemärkelse när du ger och visar dig som du verkligen är, utan några masker – även om det innebär lite förödmjukelse.

Ja, mina vänner, på detta sätt erbjuder ni den bästa gåvan. Varför? För att era medvarelser känner sig precis lika osäkra som ni gör. Om de ser dig så perfekt som du vill framstå som, kommer deras underlägsenhetskänsla att växa. De kommer att känna, medvetet eller omedvetet: ”Han är så perfekt – eller hon är så perfekt – varför kan jag inte vara sådan?” De kommer att känna sig ännu ensammare och mer modfällna och de kommer att förakta sig själva ännu mer. De kommer därför, i sin blindhet och som sitt enda försvar, att upprätta ett ännu hårdare skal runt omkring sig. Detta separerar dem ännu mer från sina bröder och systrar. De kommer att göra vad du gör genom att verkligen försöka framstå som oberoende, hård och åh, så perfekt! Om du emellertid visar dig själv som du verkligen är, med alla dina svagheter, utan några förespeglningar, ger du en stor och generös gåva; din bror eller syster kommer att tänka ”Tja, han eller hon är inte bättre än jag” och detta kommer att ge honom eller henne ett lyft. Han eller hon kommer att slappna av och känna sig mindre ensam. Vet ni då vad som händer? Du får på detta sätt precis det du hade föresatt dig att vinna: kärlek, beundran.

Du får kärlek på grund av att du först har gett upp den. Ni känner till den andliga lagen: man måste först ge upp det som man vill vinna. Du har gett upp beundran, vilket innebär att du har gett upp att göra intryck och vilja ha kärlek från andra eftersom du verkar så underbar; i stället har du gett en gåva till andra genom att minska deras ensamhet i sin förmodade ofullkomlighet. Alla människor tror att de är helt ensamma med sina ofullkomligheter, även om de kan se och kritisera andras ofullkomligheter hela tiden. Detta är en av det blinda och outvecklade jagets självmotsägelser.

Du har gett upp din fåfänga. Du har gett upp något av ditt ego. Och detta är varför du på detta sätt, och enbart på detta sätt, måste ta emot det som du aldrig lyckades ta emot på det andra sättet, som ditt lägre jag i sin blindhet har valt fram till nu. Om du ger upp ditt ego på detta sätt, skänker du den största möjliga gåvan till en annan människa och lagen kommer därför att träda i kraft. Det är ett så enkelt sätt, mina kära vänner, att ingen av er någonsin skulle tänka på det. Och ändå tycks det i början inte vara lätt. Det tycks vara svårt att ta sig ner från den höga plats som du medvetet eller omedvetet har byggt åt dig själv. När du väl har tagit detta steg trots allt motstånd, kommer du att se den gudomliga lagen vara verksam inom dig och utanför dig. Resultatet måste komma.

Varhelst det finns ett problem som ni inte kan lösa, pröva detta. Pröva! Man behöver inte överdriva; du behöver inte gå till främlingar och ta ner dig själv. Detta kan till och med göra andra förlägna. Ta bara av dig dina masker naturligt och okonstlat. Ta reda på vad och vem du verkligen är och var den personen. Även här får du hjälp, möjlighet och inspiration vad gäller när och hur man ska göra det, när du väl har bestämt dig för att be Gud om hans hjälp. Om du låter dig vara öppen, kommer du helt plötsligt en dag – kanske med en familjemedlem eller med en vän – för första gången i ditt liv att upptäcka att du har förställt dig, att du inte har gett dig själv som du verkligen är. När ni väl blir medvetna om detta, kommer ni att kunna agera som ni verkligen är, mina vänner, och utan några förespeglingar.

Inga sjukliga överdrifter! Inga ytterligheter! Som i allting annat hittar man ytterligheter även här. Ett antal människor njuter av att nedvärdera och ta ner sig själva i andras ögon. De säger ”Jag är så dålig, jag är en sådan syndare, jag är det ena och det andra”. Detta är en lika oärlig mask som den andra ytterligheten. Sådana människor vill med dessa medel uppnå samma sak som den andra gruppen människor. Detta är en ganska smart manöver, även om den ofta är omedveten. Genom att anklaga sig själv, tar man vapnet ur de andras händer. I den situationen tycker de att det är helt omöjligt att anklaga dig och kommer även att vara benägna att säga emot dina självanklagelser; egot förstärks därmed. Du tror dessutom att det är tillräckligt att anklaga dig själv och att du inte behöver göra något mer för att övervinna dina brister. Den här inställningen förekommer också och den är lika illa som motsatsen.

När ni tänker på den här frågan, tänk på de två ytterligheterna. Det är viktigt att känna till sina svagheter och vilken ytterlighet man tenderar mot, för bara det som verkligen är genuint har en effekt, det kan ni vara helt säkra på! Även detta är en lag.

Och nu, mina kära vänner, är jag redo för era frågor.

FRÅGA: Skulle jag kunna få lite hjälp med att hitta det psykologiska problemet som ligger bakom mitt fysiska tillstånd?

SVAR: Ja, min kära vän. Jag ska svara på din fråga på ett generellt sätt som också kommer att gälla delvis för dig. Jag kan inte ge dig ett helt personligt svar här; det skulle inte vara rättvist mot de andra och det skulle inte vara rättvist mot dig. En allmän förklaring hjälper dig dock att söka i rätt riktning och kommer samtidigt att vara till nytta för alla.

Närhelst det finns en så kallad psykosomatisk sjukdom, måste orsaken eller roten till den bli funnen i det omedvetna. Detta är mycket svårt att göra ensam; det finns likväl vissa hållpunkter som jag kan ge dig för att hjälpa dig att ta dig lite vidare på den här vägen. Först och främst skulle jag råda dig att ta reda på alla dina brister, för det finns knappast några människor – såvida de inte har gått igenom en sådan reningsprocess med hjälp av någon – som verkligen är medvetna om alla sina brister. Och de kan bli funna. Det är inte lätt; det kanske också innebär en liten förödmjukelse, som är god och sund för dig, särskilt i samband med det jag just nämnde.

Fråga dina kära och de som står dig närmast och känner dig bäst: ”Var god berätta, vilka är mina brister? Ni kan berätta helt ärligt, jag kommer inte att bli arg, jag kommer noggrant att överväga vad ni säger.” Och efter att de har gjort det, överväg var och en av de brister som har nämnts, även om du är övertygad om att du är orättvist anklagad. Du kommer alltid att hitta något korn av sanning i vad andra har observerat hos dig. Detta kommer att ge dig en mycket viktig ledtråd som hjälper dig att komma till roten av dina problem. Ju färre brister du finner, desto mer bevis har du att du inte känner dig själv särskilt bra.

Det bästa sättet att ta reda på sitt omedvetna, bortsett från drömanalys – men alla vet inte hur man gör det – är att göra vad jag kallar daglig återblick. Med dess hjälp kan du ta reda på dina sanna reaktioner på vissa händelser; du börjar avlägsna masker och stoppa förespeglingar. Du kan ta reda på var dina handlingar går emot en andlig lag. Den dagliga återblicken bör utföras på följande sätt: Låt hela dagen passera framför dina ögon och i ditt minne; tänk på allt som har hänt och som på något sätt har gett dig en disharmonisk känsla eller reaktion. Och oavsett hur fel den andra personen kan ha haft, i den stund som du har påverkats negativt av det, måste det finnas något som felar hos dig. Skriv ner i några ord de tillfällen, dina reaktioner och associationer. Om

du gör den här övningen en tid framöver, och inte bara en eller två gånger, utan troget, kommer du efter ett tag att se ett tydligt mönster framträda. Först kommer dessa disharmoniska händelser att se ut att vara helt osammanhängande och isolerade; de kommer att vara meningslösa för dig. Senare börjar du ana och så småningom tydligt förstå mönstret. Detta kommer att vara till stor hjälp.

Du bör be om upplysning och vägledning varje gång du utför den dagliga återblicken. Idéer kommer då att strömma in i dig och ger dig så småningom ytterligare ledtrådar, även om de i början kanske inte säger dig något. Förkasta inte några av idéerna; gör inte motstånd mot dem. Senare kommer alla att forma en tydlig bild. Som med ett pussel kan man inte se bilden när man tittar på bitarna, men om du tålmodigt sätter ihop dem kommer du att lyckas. Du kommer på så sätt att avtäcka dina dolda oroligheter och komplex som är ansvariga för din sjukdom. Det mesta av det är oro eller rädsla. Det gäller för nästan alla av dem, i en eller annan form. Det kan finnas en rädsla som du inte tillåter dig själv att medvetet bekräfta, som du har tryckt ner i ditt omedvetna. Du behöver nu alltså släppa fram den. Det krävs tid och möda innan du kan hantera den ordentligt i ditt medvetna sinne och bli medveten om de andliga lagarna som du har avvikit från i din själ.

Att få insikt om dina brister är av största vikt och relaterar direkt till dina dolda oroligheter. Detta är det enda sättet som dina problem kan lösas. Och jag säger dig, min vän, det finns en stor rädsla inom dig, varav en del du inte vill erkänna, en rädsla som skapar en fientlighet i vissa aspekter av ditt liv, vilket du återigen inte vill se. När du upptäcker detta har du kommit till roten och allt som återstår att uppnå är att omskola vissa känslomässiga strömmar. Om du går till väga med det på ett seriöst sätt och inte förväntar dig ett resultat i morgon eller nästa vecka och ändå fortsätter att arbeta, kommer du att nå rötterna och därmed lösa upp knuten i din själ som skapar de fysiska symptomen. Blev det klargjort? [Ja, tack.]

FRÅGA: Jag skulle vilja fråga om du skulle kunna förklara Therese von Neumanns mirakel som har stigmata som blöder varje vecka; hon har inte ätit på årtal...

SVAR: Alltså, jag kan omöjligen på denna korta tid ge er en teknisk förklaring till hur dessa saker fungerar, men det finns många, många saker som är möjliga i den här världen. Det ni kallar "mirakel" är helt enkelt lagar som ni inte förstår, precis som många människor inte känner till de lagar som styr kommunikation med andevärlden, att en ande kan manifesteras genom ett medium. Det finns många andliga lagar som styr kontrollen över den fysiska kroppen och den här personen är inte den enda som har gjort det. Det finns andra exempel där fysiska funktioner är helt kontrollerade. När detta händer, kan en viss påverkan från andevärlden äga rum. Sådana fenomen hör till samma kapitel.

FRÅGA: Betyder det nödvändigtvis att en sådan person är andligt mycket högt utvecklad?

SVAR: Vanligtvis, ja. Dessa människor har en uppgift att uppfylla. De tar med sig något som hjälper mänskligheten att vakna. De åstadkommer det som kallas ett mirakel. Här vill jag understryka saken, även om ni alla vet det, att det inte finns något sådant som ett mirakel i den bemärkelse som ordet vanligtvis förstås, såvida inte hela universum betraktas som ett mirakel, vilket det förstås är! Men det finns bara lagar, av vilka ni förstår vissa och många som ni inte förstår. Mänskligheten har fått vanan att kalla händelser eller fenomen som den inte förstår för ”mirakler”.

FRÅGA: Jag skulle vilja fråga om djurens utveckling. När det högsta djuret blir en människa, till exempel. Att en snäll, foglig häst blir den lägsta typen av människa, som en brottsling, kan jag inte föreställa mig.

SVAR: Nej, man kan inte säga att en häst blir en människa. Det stämmer inte. Det finns många delar som bildar en helhet. Och det behöver inte nödvändigtvis vara en brottsling. Nej, så är det inte. Det är snarare att en person på den lägsta mänskliga utvecklingsnivån vet mycket lite, är fortfarande mycket blind, och om han blir kriminell är det bara för att hans fria vilja leder honom till att ge efter för den lägre delen av hans natur. Ni förstår, själspartiklarna som är inkarnerade som djur utgör olika aspekter av människans inre beskaffenhet. Kanske en häst – men detta är bara en grov förklaring – skulle representera en aspekt och så vidare. Djursjälen utgör inte en helhet, den utgör endast en partikel i en gruppsjäl. Före inkarnationen samlas gruppsjälarna för respektive djur i andevärlden och under en lång tid går de igenom en ytterst komplicerad process som skulle vara omöjlig att förklara för er. De görs omedvetna och deras fluider och subtila kroppar löses upp och går igenom en process där nya subtila kroppar kan formas runt den ursprungliga gudomliga gnistan, närmare tillståndet som det en gång var. Den första inkarnationen kan då börja och bladet är oskrivet. Vadhelst denna varelse bestämmer sig för, kan den göra. Blev det på något sätt klarare? [Ja.] Jag inser att detta är extremt komplicerat för någon av er att förstå.

FRÅGA: Djur har samma sjukdomar som människor, men människor lär sig av sin sjukdom. Vad kan ett djur lära sig av att få en sjukdom?

SVAR: Det är inte poängen. I det stadiet, innan den mänskliga inkarnationen, finns det ingenting att lära; det är bara något att gå igenom.

FRÅGA: Börjar de stora idéerna i andevärlden eller börjar de här och tas tillbaka?

SVAR: Åh nej. De börjar förstås i andevärlden. För varje specialitet, konst eller vetenskap – och jag har nämnt detta tidigare – finns det särskilda sfärer. Olika varelser arbetar och skapar i respektive sfär. När dessa individer inkarnerar, tar de med sig något av sin kunskap. Bara en del av den, förstås. De kan inte komma ihåg all denna kunskap. De utvecklar sin gåva här med hjälp av sina vänner i andevärlden som vägleder dem i enlighet därmed. Men idéerna skapas i andevärlden. Hela jorden utgör endast verkan, inte ursprunget eller orsaken. Allting måste alltså skapas i andevärlden.

FRÅGA: Är andarna eller doktorerna eller mästarna i andevärlden begränsade när det gäller i vilken utsträckning de har förmåga att ge oss råd kring vissa materiella problem?

SVAR: Åh, ja, de är faktiskt begränsade i en viss utsträckning. De kan bara göra det i enlighet med lagar som är mycket bestämt och mycket vist reglerade. Här berör du återigen en fråga som är omöjlig för er att förstå. Ni kan bara ha en vag idé om det. Andarna kan till exempel omöjligen inverka med sin vägledning i någons angelägenheter om denna inverkan skulle hindra personens fria vilja. Ni lever på den här jorden med er fria vilja för ett mycket bestämt syfte. Det är inte så viktigt huruvida allting är behagligt och smärtfritt. Det är bara ni människor som tror att detta är av störst betydelse. När ni har en sjukdom, när ni känner smärta, när ni har problem eller befinner er i något olyckligt tillstånd, tror ni att detta är världens ände. Ert mål är att alltid vara lyckliga och att avlägsna alla problem på enklaste sätt, men detta är inte poängen. Poängen är hur man kan övervinna dem, hur man kan lösa sina problem och hur man kan bemöta dem ur en andlig synvinkel. Bara på det sättet kan man bli stark och självständig. Om det skulle ske en otillbörlig inverkan, skulle ni inte kunna lära er vad ni behöver lära er.

FRÅGA: Även om vi ber om viss specifik hjälp?

SVAR: Absolut, hjälp kan ges, och detta regleras återigen på ett lagenligt sätt. Det faktum att du ber om det, är redan ett tecken på att du har lärt dig något. Men här måste man återigen vara försiktig med hur man frågar. Jag skulle råda er att fråga på det här sättet: ”Visa mig, Fader, den verkliga orsaken till mina svårigheter, så att jag kan lösa dem.” Be inte om att svårigheten helt enkelt tas bort. Det skulle vara det felaktiga och omogna sättet att fråga. Men om du ber på rätt sätt och försöker lära dig av dina svårigheter, kommer du att få ett svar. Och kanske får du svaret på ett helt annat sätt än vad du trodde, min kära vän!

FRÅGA: I vilken utsträckning kan vi förvänta oss att hjälpa till att läka våra vänner genom meditation och bön?

SVAR: Det är verkligen mycket få människor som har styrkan att läka genom bön. Era böner och att ni tänker på vänner, eller på vem som helst för den delen, när ni mediterar, hjälper emellertid enormt. Ni har inte ens den minsta aning om hur mycket ni kan hjälpa till på det sättet. Varje tanke och känsla är, som ni vet, en påtaglig form i andevärlden och ingen tanke går någonsin förlorad, särskilt inte en konstruktiv och god tanke som kommer från kärlek och god vilja. Dessa tankar tillför den kosmiska reservoaren och flödet i universum, så att de goda krafterna blir så mycket starkare jämfört med de onda krafterna, för varje ond tanke tillför denna reservoar och förser den med styrka.

Om, beroende på många faktorer som jag inte kan diskutera här, en direkt hjälp kan ges till en viss vän – kanske i en annan form än vad ni människor för närvarande kan föreställa er – då kommer er bön att få ett omedelbart resultat. Om denna kära vän, å andra sidan, behöver gå igenom vissa svårigheter i syfte att uppnå sin slutliga och varaktiga lycka och befrielse från bindningar, kommer er bön inte heller att vara förlorad. Det kan ni vara helt säkra på. Dess form förblir bevarad, så att säga, och kommer att ha sin lämpliga verkan vid lämplig tidpunkt. Så ingenting av det slaget går någonsin förlorat.

Jag kan inte starkt nog rekommendera att de få privilegierade människor som har funnit Gud i sina själar i viss utsträckning ägnar mer tid till bön, inte bara för sig själva utan också för andra människor. Erbjud era böner för den allmänna utvecklingen, för de olyckliga själarna som ännu inte har nått ens en glimt av ljus. Så många tankar slösas bort i ett fruktlöst och till och med skadligt grubblande. Om samma tid kunde användas på ett fruktsamt sätt – och det finns ingenting mer fruktsamt än bön – så skulle ni bidra med en stor kraft till frälsningsplanen som är verksam i hela universum.

FRÅGA: Jag skulle vilja veta om allting är ett uttryck för människans tro?

SVAR: Hur menar du det exakt, min kära vän?

FRÅGA: Jag menar allting som vi känner till på jorden. Är det resultatet av vad vi tror att det är?

SVAR: Det är mycket svårt att svara på detta med ett ja eller nej. Jag ska försöka uttrycka det på det här sättet: Den jordiska sfären eller den materiella världen har skapats för er människor för ett bestämt syfte som jag har nämnt många gånger. Huvudsyftet är utveckling. I den jordiska sfären fortskrider utvecklingen oändligt mycket snabbare. Er jordiska sfär, med allt som den inrymmer – landskap, berg, hav, hus, vilket objekt som helst – finns konkret och förändrar inte sin form efter människors inställningar. Ni ser med andra ord detta rum på samma sätt som en mycket mer eller mycket mindre utvecklade person skulle göra. Föremålen i detta rum förblir desamma för alla

människor med normala sinnesförmågor, medan andevärlden utgörs av bilden av andens idéer, inställningar, tankar och mentalitet. Där är allting ett resultat av tankar, känslor och gärningar. Andar som är lika utvecklade finns därför alltid tillsammans i en sfär. Andra andar, låt oss säga lägre andar, skulle inte ens kunna se dessa landskap eller föremål som andarna ser och som utgör skapelserna av deras personligheter. Men på jorden är det inte på det sättet och det finns en mycket god anledning till det. Samtidigt, på annat sätt, finns det ett korn av sanning i vad du har sagt, men inte vad gäller de faktiska föremålen. Det är mycket mer i bemärkelsen vad människor gör med sina liv. En person kan styra och bestämma sitt eget liv i mycket hög grad och på det sättet har du rätt.

Den som har tillräcklig tilltro kommer också automatiskt att följa de gudomliga lagarna. Och den som allvarligt försöker att lära sig och efterleva de gudomliga lagarna kommer att få den tilltro som fortfarande kan saknas i början av denna väg. Inte heller här kan någon få tilltro genom att framtvinga den; den kan bara växa organiskt genom den egna utvecklingen. Den kommer att växa genom att man lever dessa lagar, även om det kan vara svårt i början. Man styr då sitt eget liv och frambringar alla de betingelser som man behöver för att finna Gud, medan man frambringar ogynnsamma betingelser om lagarna inte följs. I detta avseende är det som du tror sant. Förstår du skillnaden?

FRÅGA: Anledningen till att jag frågade var att Bibeln säger: ”Genom din tro kan du förflytta berg.”

SVAR: Åh ja, det är helt sant. Dessa är då de så kallade miraklerna, de så kallade övernaturliga händelserna. Några fler frågor?

FRÅGA: Kan du med några ord förklara skillnaden mellan mystik och vit och svart magi för oss?

SVAR: Detta är alltför långt ämne för i kväll. Jag föreslår att du kommer ihåg frågan till nästa gång och ställer den i början av frågestunden, när jag har mer tid att gå in på det.

Jag kommer att dra mig tillbaka och lämna er med Herrens välsignelser. Ta emot hans kärlek, för det finns i själva verket en stor välsignelse i detta rum, just nu. Och om ni är öppna för den, även om kanske inte alla av er kan se den här lysande kraften, kan ni känna den och ta emot den och använda den för Gud. Var i frid!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork[®] och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork[®] är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork[®].

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21